

En plan för arbete, rättvisa och miljö!

Världens bilindustri går på knä och inte bara den. Vi är i snabb takt på väg mot en depression som saknar motstycke. Om inte vi som arbetar lägger fram vår egen plan istället för direktörernas "affärsplan" hotas både våra jobb och vår livsmiljö.

Det som idag hotar bilindustrin är ingen "strukturomvandling" utan en samhällskatastrof. Inga nya sektorer är på tillväxt utan vid en kollaps går bilindustrins arbetare och tjänstemän ut i en arbetslöshet utan synlig bortre parentes medan bilindustris avancerade produktionsapparat raseras.

Vinster eller arbetsplatser?

"Staten skall inte driva bilfabriker", hävdar de politiker och "experter" som lagt grunden till dagens kris. Deras ingripanden sker bara när det gäller att rädda vinster och kapital för de rika, inte arbetsplatser eller produktion av nyttigheter för det stora flertalet.

Omställning för jobb och miljö

Men det räcker inte att bara kräva att staten skall pumpa in pengar i den konkursfärdiga bilindustrin och hoppas på att allt ska bli som vanligt igen. Bilindustrins kris är inte bara ekonomisk, det är också en kris för bilismen som transportsystem. Skall vi kunna undvika en klimatkatastrof måste utsläppen av växthusgaser närma sig noll och en av de stora utmaningarna blir då att skapa nya, klimatsmarta transportsystem. Att göra en sådan omställning är en fråga om liv eller död, både för bilindustrin och mänskligheten.

Vems plan – arbetarnas eller direktörernas?

Alla talar nu om SAAB:s "affärsplan". Men det är att bland bort korten. För GM, SAAB och högerregeringen är en sådan plan bra bara om den ger tillräckligt med vinster åt ägarna. Och då hade de knappast behövt statligt stöd. Men för alla som jobbar på SAAB och resten av fordonsindustrin, ja för hela samhället, är det som krävs en plan för att sätta människor i arbete som skapar nyttigheter som inte förstör vår livsmiljö. För detta krävs en helt annan plan än direktörernas. Det krävs en plan för samhällsbygge.

Vad vi behöver är en plan som inte utgår från storföretagens behov av kortsiktiga vinster utan från

mänskliga behov inom de ramar som naturen ger. En plan där vi som arbetar demokratiskt beslutar om hur samhällets resurser skall användas.

En massiv satsning på förnyelsebar energi och nya, klimatsmarta transportsystem skulle t.ex. vara ett stort steg för att lösa såväl klimatfrågan som den ekonomiska krisen. Bilindustrin med sitt tekniska kunnande och vana vid snabba förändringar är som klippt och skuren för att ta täten i en sådan omställning.

Lita till egna krafter

De stödpaket som den svenska och andra regeringar presenterat – liksom dessvärre även de krav som de flesta fackliga organisationer för fram – innebär det motsatta: istället för att ta samhällskontroll över bilföretagen ger det bilföretagen kontroll över ännu mer samhällstillgångar.

Vi som arbetar kan inte lita på varken amerikanska direktörer eller svenska politiker för att rädda våra jobb och vår miljö. Det är bara vi själva som kommer att kunna ändra kursen. Det krävs att vi tar makten från dem som kört företag och samhällsekonomi i botten och organiserar samhället efter våra behov.

För en arbetarrörelsens krisplan

Storföretagens "affärsplaner" är ingen lösning för arbetare och låginkomsttagare. Det som istället behövs är en arbetarrörelsens egen krisplan. Några punkter i en sådan bör vara:

- ◆ *Förstatliga bilindustrin utan kompensation – Ingen miljardrullning till storbolagen.*
- ◆ *Inga uppsägningar – Arbetstidsförkortning utan lönesänkning. Det är bättre att behålla människor med deras kunskap i företagen än att kasta ut dem i arbetslöshet.*
- ◆ *Ställ om bilindustrin till samhällsnyttig och klimatanpassad produktion.*

Ett flygblad från **Socialistiska Partiet** och **Ungsocialisterna**

www.socialistiskapartiet.se

www.ungsocialisterna.se

Läs **Internationalen!**

Nyheter och argument för en bättre värld. Varje vecka.